

உளவியல் நோக்கில் சம உரிமை அன்றும் இன்றும்

வீ. நதியா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638012, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Equality in psychology then and now

P. Nathiya a, *

^a Department of Tamil, Vellalar College for Women (Autonomus), Erode-638012, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
mailmenathiya@gmail.com

Received: 28-03-2021
Revised: 30-08-2021
Accepted: 17-09-2021
Published: 30-10-2021

ABSTRACT

Equality depends on the culture of a country. Gender equality is the destiny that takes a country on the path of development. Both sexes contribute an equal share to the movement of worldly life and the movement of one without the other is impossible. Not only in our mythological stories, but the image of Ardhanatheeswarar, who is half Shakti and half Shiva also emphasizes the same concept. Psychology is the basic framework for the theory of equality. Equality is a basic human right. It is one for both sexes. Gender equality differs from culture to culture and country to country. It was still expected and the girl next to him had the control to carry the family pride to the next generation. It has been followed for ages. In the change of times, to change this situation, both of them are forced to go to work and save the family.

Keywords: Equality, Psychology, Situation, Human Right,

முன்னுரை

“ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்

அறிவினில் ஒங்கி இவ்வையந் தழைக்குமாம்”

சமத்துவம் என்பது ஒரு நாட்டின் கலாச்சாரத்தைப் பொறுத்தே அமைகின்றது ஆண், பெண் சமத்துவமே ஒரு நாட்டை வளர்ச்சிப் பாதையில் அழைத்துச் செல்லும் என்பது திண்ணமாகும் (Bharathiyar, 1992). உலக வாழ்க்கையின் இயக்கத்திற்கு இருபாலரும் சமமான பங்கையே அளிக்கின்றனர் ஒருவர் இல்லாமல் மற்றொருவரின் இயக்கம் என்பது சாத்தியப்படாத ஒன்று. நம்முடைய புராணக் கதைகளில் மட்டுமல்லாமல், சிவன் பாதி சக்தி பாதி எனும் அர்த்தநாதீஸ்வரரின் உருவம் இக்கருத்தைதான் வலியுறுத்துகின்றது. சமத்துவம் என்ற கோட்பாட்டுக்கு அடிப்படைக் கட்டமைப்பாக இருப்பதே உளவியல்

சம உரிமை என்பது மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாகும். இது இருபாலருக்கும் ஒன்று. ஆண் பெண் சமத்துவம் என்பது ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்திற்கும், நாட்டிற்கும் வேறுபடுகிறது. இந்த சமூகம் ஆணுக்கும், வரையறைக்குள் இருவரின் பங்கு இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறது. இன்னமும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்றும், அவனுக்கு அடுத்து இருக்கும் பெண் குடும்பப் பெருமையை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர். அதைக் காலங்காலமாக கடைப்பிடித்தனர்.

கால மாற்றத்தில் இந்த நிலை மாற இருவரும் வேலைக்குச் சென்று குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட சமயுரிமை என்ற குரல் வலுவானது. இந்த சமயுரிமையும், இந்த சமுதாயத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உண்டான பங்கும் எதன் அடிப்படையில் கோரப்படுகிறது என்பதை அனைவரும் புரிந்துக் கொண்டனரா என்பதுதான் கேள்விக் குறியாக உள்ளது.

சமஉரிமையை நிராகரிப்பதாலும், தவறாகப் புரிந்துக் கொள்வதாலும் சமுதாயத்தில் பல பிரச்சனைகள் தலைதூக்குகின்றன. இன்றைய சூழலில் சமயுரிமை என்ன என்பதை அனைவரும் புரிந்து கொண்டு செயல்பட்டால் நாடு முன்னேறும். உளவியல் ரீதியாக இருவரும் புரிந்த கொண்டதாலேயே குடும்பச்சுமையைப் பகிர்ந்து கொண்டு இன்று பணிக்குச் செல்வதை அனைவரும் அறிந்ததே. உலகில் ஆண் - பெண் சமநிலையில் முன் எப்போதையும் விட இப்போது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதாக புதிய அறிக்கை ஒன்று கூறுகிறது.

கேரள மாநிலம் திருச்சூர் மாவட்டம் எங்கண்டியூர் எனும் கடற்கரை கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் கே. சி ரேகா நான்கு பெண்குழந்தைகளின் தாயான இவர் இந்தியாவிலேயே ஆழ்கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடிக்கும் ஒரே பெண்மணி என்ற சாதனையைப் படைத்துள்ளார். கடந்த 10 ஆண்டுகளாக கணவர் கார்த்திகேயனுடன் கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடித்து வருகிறவர், ஆழ்கடலுக்குள் சென்றால் சிலசமயம் 4,5 நாட்கள் கழித்துதான் கரைக்குத் திரும்புகிறார்.

சங்க காலத்தில் பெண்களுக்கு முழுமையான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. என்றாலும் பெண் என்பவள் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடும் இருந்தது. பெண் ஆணைச் சார்ந்து வாழும் ஒரு துணைஉயிர் என்ற ஆணாதிக்கக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே குடும்ப அமைப்பு இருந்துள்ளது. இதனை

“வினையே ஆடவற்கு உயிரே

மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிரே”

என்ற குறுந்தொகை பாடலால் அறியலாம். சங்க காலத்திற்குப் பின் இந்நிலை மாறி இருபாலரும் பல்துறை அறிவுப் பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தனர் (Avvai Duraisami Pillai, 2000).

“ஆண் உயர்வென்பது பெண் உயர்வென்பதும்

நீணிலத் தெங்கணும் இல்லை” (Bharathidasan, 2010)

அன்பு செலுத்துவதிலும் சேர்ந்து இல்லறம் நடத்துவதிலும் இருவரும் சமமே என்பதை,

“எனக்கு நீ துணை அன்றோ? - இங்கு

உனக்கு நான் துணை அன்றே?

வழிதனில் உளது அழகே - என்

நீ உடல் உயிர்நானெ - நாம்

நிறை மாமலர் தேனே

ஓய்விலை நமதன்பும் - இங்கு

ஓழிய வில்லை பேரின்பம்”

பெண்மை என்பது அடக்கம், பொறுமை, தியாகம், பரநலம், இரக்கம், அழகு தொண்டு முதலியன அமைந்த ஒன்று. கரடுமுரடு, அவா, பொறாமை, தன்னலம், சீற்றம் முதலியன ஆண்மைக் குணங்கள் (Bharathidasan, 2010).

உடலமைப்பு தலைவிதியை நிர்ணயிக்கிறது பால் (எந்நா) என்பது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே உடலியல் பூர்வமாக இருக்கும் இயற்கை வேறுபாடுகளைக் குறிப்பது. ஆனால் பாலினம் (பந்நெந்ச) என்பது ஆண் என்பதாலும், பெண் என்பதாலும் பாலுக்கேற்ப ஒருவரிடம் எதிர்பார்த்துத் திணிக்கப்படும் உணர்வுபூர்வ மனநிலை பூர்வ இயல்புகளைக் குறிப்பது

கல்வி

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு இருபாலரின் கல்வி அறிவே அடிப்படையாகின்றது. அறிவுச்செல்வத்தின் மூலமே பிற செல்வங்களை அடைய முடியும். அதனால் அன்று முதல் இன்றுவரை கல்விச்செல்வத்தைப் பெறுவதற்கு அனைவரும் முயலுகின்றனர். கல்வியின் அடிப்படை கற்போரிடம் தூய்மை, சேவை மனப்பான்மையைத் தோற்றுவித்தலே ஆகும். அனைத்து நற்பண்புகளும் கல்வியின் வழியாகவே அனைவரும் பெறுகின்றனர் என்றால் அது மிகையன்று கல்வியில்லா உள்ளம் களர்நிலம். அங்கே புல் வளர்ந்திடலாம். ஆனால் நல்லறிவு வளர்வதில்லை.

சங்ககாலத்தில் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களும் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினர். இருபால் புலவர்களும் அரசவையை அலங்கரித்தனர். இடைக்காலத்தில் பெண்கல்வி மறுக்கப்பட்டது. 'அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பதற்கு' என்று மக்கள் பெண்களுக்குத் தீங்கிழைத்தனர். ஆனால் மகாகவி இதனை எதிர்த்துப் போராடி, பெண்கல்வியின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்தார்.

“ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்று

எண்ணி இருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்

வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணை பூட்டி வைப்போம் என்ற

விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்”

என்று பாடி பெண் கல்விக்குக் கண்ணொளி தந்தவர் (Bharathiyar, 1992). இன்று பலதுறைகளிலும் பல்துறை அறிவு இந்நூற்றாண்டில் இருபாலரும் கல்வி பெற்று பல்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

மேதகு ஜனாதிபதி அப்துல்கலாம் போன்று இருபாலரும் விஞ்ஞானிகளாகவும், திரு.பிச்சை போன்று தொழில்நுட்பத்திலும் கல்பனா சாவ்லா போன்று விண்வெளி ஆராய்ச்சியிலும் தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் போன்று புதிய கண்டுபிடிப்புகளையும் இருபாலரும் இன்று பங்கேற்று வெற்றி பெற்று வருகின்றனர்.

தொழில்

மகளிர் மாட்டுவண்டி ஓட்டி உப்பு விற்கச் சென்ற செய்தி பெரும்பாணாற்றுப்படையில் காணப்படுகின்றது. உமண மகளிர் சகடத்தின் முக்கணையில் தன் குழந்தையுடன் அமர்ந்து எருதுகளைத் தூண்டி ஓட்டும் வழக்கம் இருந்ததைக்,

“காடி வைத்த கலனுடை முக்கின்

மகவுடை மகடுஉப் பகடுபுறம் துரப்ப”

இப்பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன (Govindhan, 1996). வேளாண் தொழிலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் இணைந்து செயல்படுகின்றனர் என்பதை இன்றளவும் நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். வணிகர்களாகவும், ஐவகை நிலங்களுக்குரிய தொழில்களை இருவரும் சமமாகப் பங்கேற்கின்றனர்.

“ஆசிரியர் பணியே அறப்பணி

அதற்கு உன்னை அர்ப்பணி”

என்ற கவிதை வரிகளுக்கேற்ப இருபாலரும் ஆசிரியர் பணியை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் ஆண்களுக்கு நிகராக மின்கம்பத்தில் பழுது நீக்கும் பணியில் பெண் ஊழியர் ரோசி என்பவர் சாதனை படைத்து வருகின்றார்.

அன்று மாட்டுவண்டியை மகளிர் ஓட்டியது போல் இன்றும் ஆட்டோ, கார், வானூர்தி போன்றவை மகளிர் ஓட்டுகின்றனர். சிவபெருமான் அன்று தொடங்கிய ஆடற்கலையை இன்றுவரை இருபாலினமும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். ஆண்பாற் புலவர்களைப் போன்று பெண்பாற் புலவர்களும்

கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினர் பாரி மன்னனுக்குக் கபிலர் அவைக்களப் புலவராக விளங்கியது போல அதியனுக்கு ஒளவையார் அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்தார். இன்றைய காலக் கட்டத்திலும் இருபாலரும் கவிதை இயற்றுதல், பிரகாசித்தல் ஆகியவற்றில் புகழ் பெற்று விளங்குவதைக் காண்கிறோம்.

வீரம்

சங்ககாலத்தில் அரசர்களும், குறுநில மன்னர்களும், அவர்களது படைவீரர்களும் வலிமை மிக்க வீரர்களாகத் திகழ்ந்தனர், தங்கள் வலிமையை வெளிப்படுத்தவும், தனது ஆட்சி எல்லையை விரிவுபடுத்தவும், தன்னைப் பழித்துப் பேசியவர்களைப் பழிவாங்கவும் போரை மேற் கொண்டனர். சக்கரவர்த்தி அசோகர் போன்று போர் ஒன்றினையே தன் கடமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்களும் இருந்தனர்.

“ஞாயிறு அனையநின் பகைவர்க்குத்

திங்கள் அனைய எம் மனோர்க்கே”

என்னும் பாடலடிகள் என்று நன்மாறனின் வீரத்தையும்

“எழுஉறழ்திணிதோள் வழுவின்றி மலைந்தோர்

வாழக் கண்டன்றும் இலமே”

என்னும் பாடலடிகள் நலங்கிள்ளி சேட் சென்னியின் வீரத்தையும் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். புறநானூற்றுப் பாடல்கள் பல அரசர்களின் வீரத்தை எடுத்துரைப்பனவாகவே அமைந்துள்ளன (Avvai Duraisamy pillai, 2010).

போரில் பங்கேற்பது தங்கள் வாழ்நாளின் பேறு என்று கருதினர். போரில் விழுப்புண் பெறுவது பெருமை என்று கருதப்பட்டது. போரில் விழுப்புண் பெற்று இறந்துபட்ட கரந்தை வீரர்களுக்கு அவர்களின் பெயரும் புகழும் எழுதி மயில்தோகை அணிவித்து நடுகல் எழுப்பப்படும். நாளடைவில் அந்நடுகல்லே பொதுமக்கள் வழிபடும் கோயிலாக மாறிவிடும் என்பதனால் வீரர்கள் தாங்கள் நடுகல்லாக வேண்டும் என விரும்பி போரை மேற் கொண்டனர்.

“நல்அமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்

பெயரும் பீடும் எழுதி அதர்தொலும்

பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்”

என்ற பாடல் எடுத்தியம்புகின்றது (Balasubramanian, 2004).

“மருவூர் மருங்கின் மறம்கொள் வீரரும்

பட்டின மருங்கின் படைகெழு மாக்களும்

முந்தச் சென்று முழுப் பலிபீடிகை

‘வெந்திறல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்க’ எனக்

புலிகொடை புரிந்தோர் வலிக்கு வரம்பு ஆக

தூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்கு கருந்தலை

‘வெற்றி வேந்தன் கொற்றம் கொள்க’ என

நற்பலி பீடிகை நலம்கொள வைத்து ஆங்கு

உயிர்ப்பலி உண்ணும் உறுமுக்குரல் முழக்கத்து

மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி ஊட்டி”

பெண்கள் போரில் பங்கேற்கும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இல்லை (Chellappan, 1994). இருப்பினும் போர் குறித்த செய்திகளை இல்லில் இருந்தே அறிந்து வந்தனர். தேவை அறிந்து தந்தை, கணவர், மகன் என்ற வரிசையில் போருக்கு அனுப்பி பெருமை பெற்றவர்கள் சங்ககால மகளிர் ஆவர். முதல்நாள் போரில் தந்தை இறந்தார். அடுத்தநாள் போரில் கணவன் இறந்தான். இன்றும் போர்ப்பறை கேட்கிறது என்ன செய்வது என்று திகைத்த மகனைப் பார்த்து மகிழ்ந்தாள். இப்பெண்ணின் நாட்டுப்பற்றை விளக்கும் பாடல் இதோ,

“இன்றும் செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி

வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுஉரித்து உடஇப்

பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி

ஒருமகள் அல்லது இல்லோள்

செருமுகம் நோக்கிச் செல்கென விடுமே”

இப்பாடல் ஒரு தாயின் வீரத்தை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது (Avvai Duraisami Pillai, 2010)..

புறமுதுகிடாத வீரனின் முதுமைத் தாயின் மார்பகங்கள் வீரனின் பெருமிதத்தைக் கண்டு பாலுறிச் சுரந்தன என்றால் அத்தாயை என்னென்று கூறுவது. மற்றொரு தாய், என் மகன் போர்க்களத்தில் பகைவர்க்கு அஞ்சி புறமுதுகிட்டு அவன் இறந்தான் என்பது உண்மையானல் அவன் பாலுண்ட என் மாற்பை அறுத்தெறிவேன் என்று கூறி நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறாள்.

விளையாட்டு

வீரவிளையாட்டுகளும், விளையாட்டுகளிலும் ஆண்கள் மட்டுமே பங்கேற்கும் நிலைமை அக்காலத்தில் இருந்தது. வீரவிளையாட்டான ‘ஏறு தழுவுதல்’ கலித்தொகை குறிப்பிடுகின்றது. ஏறு தழுவி வெற்றி பெற்ற வீரனை மணந்து கொள்வதில் பெண்கள் பெருவிருப்பம் கொண்டனர். இத்தகைய ஏறு தழுவும் வீரவிளையாட்டை மேற்கொள்ளவில்லை என்றாலும் முறத்தைக் கொண்டு புலியைத் துரத்திய வீரப்பெண்மணி தமிழகத்தில் வாழ்ந்தாள் என்பதில் பெருமைக் கொள்ள வேண்டும்.

உலகம் அறிவியல் வளர்ச்சியை அதிகம் கண்டு கொண்டிருந்தாலும் ஆண் பெண் இருபாலரும் அனைத்துத் துறைகளிலும் சமமாகவே பங்கேற்று வருகின்றனர். சென்னையைச் சேர்ந்த பவானி தேவி பென்சிங்கில் நடைபெற்ற உலகப்போட்டியில் கலந்து கொண்டு தங்கப் பதக்கம் பெற்றுள்ளார். பளுதூக்கும் போட்டியில் கர்ணம் மல்லேஸ்வரி வெண்கலப் பதக்கம் பெற்று நாட்டிற்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர். சங்ககால வள்ளல்கள், மன்னர்கள் மட்டுமன்றி புலவர்களும் கொடைநெறியில் சிறந்து விளங்கினர்.

கொடை

இல்லையென வந்தோர்க்கு இல்லை என்று கூறாமல் வழங்கும் கொடைப் பண்பில் ஆண் பெண் இருவரும் சமமாக இருந்தனர். வறுமையில் வாடிய புலவன் பெற்ற பரிசிலைக் கொண்டுவந்து தன் மனையாளிடம் கொடுத்து கூறும்

“இன்னோர்க்கு என்னாது என்னோடும் சூழாது

வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது நீயும்

எல்லோர்க்கும் கொடுமதி - மனை கிழவோயே”

இப்பாடலடிகள் இல்லத் தலைவன் மட்டுமன்றி தலைவியும் பிறர்க்குக் கொடுக்கும் பண்பினைப் பெற்றிருந்தாள் என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றன (Avvai Duraisami Pillai, 2010).

“பண்டும் பண்டும் பாடுநர் உவப்ப

விண்ணோய் சிமைய விறல் வரைக் கவாஅன்
கிழவன் சேட் புலம் படரின் இழை அணிந்து
புன்தலை மடப் புலம் பிடி பரிசிலாக
பெண்டிரும தம் பதம் கொடுக்கும் வண் புகழ்க்
கண்டிரக் கோன்"

என்னும் பாடல் பெண்களும் பரிசில் வழங்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதைக் கூறுகின்றது (Avvai Duraisami Pillai, 2010). இவ்வகையில் உலகம் போற்றும் உன்னதப் பெண்ணாம் அன்னை தெரசா அவர்கள் பொருளை அள்ளிக்கொடுக்கும் வள்ளலாக இல்லா விடினும் கொடுக்கக் கொடுக்க குறைவுபடாத அன்பை அனைவருக்கும் வழங்கி அன்னை என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டார்.

காதல் என்பது ஓர் உணர்வு. அது தோன்றாத காலம் இல்லை, தோன்றாத இடம் இல்லை. இத்தகு காதல் ஆண் பெண் இருபாலரிடத்தும் தக்கவயது வந்தவுடன் இயற்கையாகத் துளிர்விடும் ஓர் உன்னத உணர்வே காதலாகும்.

நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயந்தன்று
நீரினும் ஆர் அளவின்றே சாரல்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே

என்னும் பாடல் தலைவி தலைவன் மீது கொண்டிருந்த உயர் அன்பின் ஆழத்தை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது (Avvai Duraisami Pillai, 2000).

"யாயும் ஞாயும் யார் ஆகியரோ?
ஏந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயல் நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே"

என்ற பாடல் செம்மண்ணொடு கலந்த மழை நீரை வண்ணம் வேறாகவும், நீர் வேறாகவும் பிரிக்க முடியாதோ அதுபோல அன்பு கொண்ட நம் இரு உள்ளங்களைப் பிரிக்க முடியாது என்று தன் காதல் சிறப்பினைக் குறிப்பிடுவதாக இத்தகு காதல் களவு வாழ்க்கையாக காதல் உடன்போக்காக அல்லது கற்பு வாழ்க்கையாக அன்று முதல் இன்று வரை தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது (Avvai Duraisami Pillai, 2000).

இன்றைய காலங்களில் காதலால் இணைந்த இரு உள்ளங்கள் சாதி, சமயத்தைக் கடந்து கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். தங்களின் மண வாழ்க்கையைப் பெற்றோர்கள் ஏற்க மறுத்தாலும் கலப்புத் திருமணத்தில் சமூகத்தில் ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றும் ஒரு காரணியாக விளங்குகின்றனர். இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் கலப்பு மணம் வாழ்க என்ற

"அப்பா உண்மையில் அவரம் என்போல்
மனித சாதி மந்தி அல்லர்
காக்கை அல்லர் கரும் பாம்பல்லர்
சாதி சற்றும் என்நினைவில் இல்லை
மாதுநான் தமிழனின் மகளாத லாலே"

என்ற புரட்சிக்கவியின் கலப்பு மணம் வாழ்க என்ற தலைப்பில் அமைந்தபாடல் இம்மணத்திற்குச் சான்றாகின்றது (Bharathidasan, 2010).

முடிவுரை

உளவியல் ரீதியான புரிதல் ஒன்று மட்டுமே மானிடத்தை அன்புடனும், அறவழியிலும் வாழ்விற்கு வழி வகுத்து சமுதாய வெற்றிக்கு வித்தாக அமையும் என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைத்துள்ளது.

References

- Avvai Duraisami Pillai, S. (2000) Kurunthogai moolamum uraiyum, Aruna Publications, Chennai, India.
- Avvai Duraisamy pillai, S. (2010) Purananooru Moolam Uraiym, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.
- Balasubramanian, K.V. (2004) Agananuru, New Century Book House, Chennai, India.
- Bharathidasan (2010) Bharathiar Kavithagal, Uma Pathippagam, Chennai, India.
- Bharathiyar, (1992) Bharathiar Kavithaikal, Sri Hindu Pathippagam, Chennai, India.
- Chellappan, K. (1994) Silapathikaram Theylivurai, Chennai, India.
- Govindhan, K. (1996) Perumpanarrupadai, Ezhilagam, Cheyyar, India.
- Ilampuranar (2005) Tholkappiyam, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License